

Flacăra roșie

ORGAN AL COMITETULUI JUDEȚEAN ARAD AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN
ȘI AL CONSILIULUI POPULAR JUDEȚEAN

ARAD, anul XXVII nr. 8140

4 pagini 30 bani

Miercuri, 4 noiembrie 1970

VIZITA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU ÎN R. S. F. IUGOSLAVIA

PLECAREA DIN CAPITALĂ

Marți dimineața a părăsit Capitala, plecând în RSF Iugoslavia, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, care va face o vizită de prietenie în această țară, la invitația tovarășului Iosip Broz Tito, președintele Republicii Socialiste Federative Iugoslavia, președintele Uniunii Comunistilor din Iugoslavia.

Împreună cu tovarășul Nicolae Ceaușescu au plecat tovarășii: Ilie Verdet, membru al Comitetului Executiv al Prezidiului Permanent al CC al PCR, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Emil Drăgănescu, membru al Comitetului Executiv al CC al PCR, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Vasile Vlad, șef de secție la CC al PCR, și Nicolae Ecobescu, adjunct al ministrului afacerilor

La plecare, pe aeroportul Băneasa, erau prezenți tovarășii Emil Bodnaraș, Paul Niculescu-Mizil, Gheorghe Pană, Virgil Trofin, Maxim Berghianu, Florian Dănilache, Constantin Drăgan, Janos Fazekas, Petre Lupu, Manea Mănescu, Dumitru Popa, Dumitru Popescu, Leonte Răutu, Gheorghe Stoica, Vasile Vilcu, Ștefan Voitec, Iosif Banc, Miron Constantinescu, Mihai Dalea, Mihai Gere, Ion Iliescu, Ion Ioniță, Vasile Patilineț, Ion Stănescu, vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri, membri ai C.C. al P.C.R., ai Consiliului de Stat și ai guvernului, conducători ai instituțiilor centrale și organizațiilor obștești.

Au fost de față Bojidar Bucumirici, însărcinat cu afaceri ad-interim al RSF Iugoslavia la București, și membri ai Ambasadei iugoslave.

(Agerpres)

Au început convorbirile între președintele Nicolae Ceaușescu și președintele Iosip Broz Tito

În cursul după-amiezii de marți, la palatul rezidențial de la Brdo kod Kranj, au început convorbirile oficiale între Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, și Iosip Broz Tito, președintele Republicii Socialiste Federative Iugoslavia, președintele Uniunii Comunistilor din Iugoslavia.

În cadrul convorbirilor s-a făcut o largă trecere în revistă a raporturilor de prietenie și colaborare în continuă dezvoltare dintre cele două țări, s-a efectuat un schimb de păreri cu privire la problemele actuale ale vieții internaționale.

Convorbirile s-au desfășurat într-o atmosferă cordială, prietenească, de înțelegere reciprocă.

Dineu oficial în cinstea președintelui Nicolae Ceaușescu

Marți seara, președintele Iosip Broz Tito a oferit în sălățile palatului rezidențial de la Brdo kod Kranj un dineu oficial în cinstea președintelui Nicolae Ceaușescu.

Au participat, din partea română, Ilie Verdet, Emil Drăgănescu, Vasile Vlad, Nicolae Ecobescu, Vasile Sandru și alte persoane care îl însoțesc pe conducătorul parti-

dului și statului nostru. Din partea iugoslavă au fost prezenți Stane Dolant, Dušan Gligoriević, Sergej Kraljher, Frant Popit, Stane Kavcici, Iakša Petrici, Iso Njeovan și alte persoane oficiale iugoslave.

Atmosfera a fost caracterizată prin cordialitate, căldură, prietenie.

SOSIREA LA KRANJ

KRANJ 3 — Trimisii speciali transmiț: Marele centru industrial și cultural al Sloveniei, Kranj, împodobit sărbătorit, a făcut o entuziastă primire tovarășului Nicolae Ceaușescu, care a sosit marți într-o vizită de prietenie în Iugoslavia.

La ora 11,30, ora locală, avionul prezidențial în care se afla tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste

România, avion ce a fost escortat de la trecerea frontierei de reactivare ale aviației militare iugoslave, a aterizat pe aeroportul Brniki, situat la circa 6 km de frumosul oraș sloven Kranj, de la poalele munților cu creste înzăpezite Karavanki și Alpi Kamnici.

Împreună cu conducătorul partidului și statului nostru au sosit tovarășii Ilie Verdet, membru al

(Cont. în pag. a IV-a)

DOUĂ LUCRĂRI URGENTE ÎN AGRICULTURĂ:

Terminarea grabnică a recoltării porumbului

Măsurile organizatorice întreprinse pentru impulsivarea ritmului de recoltare a porumbului și-au dovedit eficacitatea. În numeroase unități agricole acțiunea s-a încheiat în epocă optimă stabilită, întreaga cantitate de porumb fiind transportată și depozitată în condiții optime. Drept urmare, s-a reușit să se înregistreze procente mai mari și la livrarea și recepționarea porumbului destinat fondului centralizat al statului. Cu toate acestea însă pe județul acțiunea de recoltare a porumbului este întârziată față de perioada de timp înaintată și de posibilitățile existente. Din datele centralizate la Direcția agricolă rezultă că până în ziua de 2 noiembrie recoltarea porumbului s-a

încheiat în IAS, iar în cooperativelor agricole s-a efectuat pe 90 la sută din suprafață.

Este cu totul nejustificată rămânerea în urmă a recoltării porumbului în cooperativelor agricole din Timova, Mailat, Satu Mare, Simpetru German, Zăbrani, Moroda, „8 Martie” Semea, Șimand, Caporal Alexa, Agrisul Mare (șurul lor ar putea continua) care și în prezent au pe cimp recoltă neadunată. Socotim cu toată neferice ca și în luna noiembrie să mai existe 5200 hectare cu porumb nerecoltat, producție

pentru care s-au depus eforturi mari. Având în vedere faptul că timpul este destul de înaintat și că până acum în unitățile vizate ca rămase în urmă la recoltare porumbului s-a acționat cu încetinitorul, se impune consiliilor de conducere ale cooperativelor agricole, inginerilor șefi, brigadirilor, să ia de urgență cele mai eficiente măsuri menite să ducă la finalizarea grabnică a lucrării, încet în următoarele zile întreaga recoltă de porumb, până la ultimul știuleț să fie adunată și depozitată cu deosebită grijă.

DUMITRU DRAGOȘ
de la Direcția agricolă județeană

Executarea arăturilor adinci

Experiența dobândită de numeroase unități agricole a dovedit cu prisosință că unul din factorii principali care concurează la obținerea unor recolte bogate este ogarul de toamnă. De aceea, efectuarea acestei importante lucrări reprezintă una dintre cele mai actuale și urgente sarcini din agricultură, preocupare de capetele a mecanizatorilor și cooperativitorilor.

Pe teren investigat de mecanizare lor tirzii și însămînțatul cerealelor păsoase efectuându-se și arături adinci pe suprafețele prevăzute a fi însămînțate în primăvara. Cu toate acestea, până în ziua de 2 noiembrie din suprafața teren planificată a fi arată s-a realizat abia 32 la sută, ceea ce este mult prea puțin dacă avem în vedere perioada de timp înaintată și forța de muncă mecanică existentă în cele zece întreprinderi de mecanizarea agricolă.

baza cărui se află de mecanizare și desfășoară activitatea. Astfel, începând cu data de 2 noiembrie la efectuarea arăturilor se lucrează cu 1800 de tractoare. Fiecare mecanizator are de arat cu tractorul pe care îl conduce, 3 hectare zilnic ceea ce înseamnă că se va putea realiza o viteză zilnică de circa 3400 hectare. După un calcul întocmit la nivel de județ se poate aprecia că pe întreaga suprafață planificată arăturile adinci de toamnă vor fi terminate în 15 zile de lucru. Pentru aceasta însă, trebuie să se ia măsuri ca tractoarele să lucreze din plin.

Dacă întreabă cineva...

Intimplându-mă la o cooperativă agricolă, am văzut niște mesteri, fără diplomă de constructor, punând temelii unui grajd pentru vite. Mi-a refuzat atenția un fapt divers. Unul din mesteri a rupt o foaie dintr-un carnet, a scris pe ea numele ortacilor săi și a pus-o în sticla pe care și-o adusese de acasă pentru apă. Apoi sticla a

INSEMNAȚII

ceasta bine astupată a zidit-o cu grijă în fundamentul construcției, de față fiind toți cei care lucrează aici. A fost o mică ceremonie, în urma căreia oamenii și-au strâns mâinile și au pornit mai virtuos la treabă.

— Cine știe — făcu unul dintre ei — poate că o dată și o dată cineva se va întreba cine anume a durat acest grajd și, găsindu-se sticla, se va da peste numele nostru. Noi poate că nu vom mai fi atunci...

I. BORȘAN

(Cont. în pag. a III-a)

ADUNAREA FESTIVĂ DIN CAPITALĂ CU PRILEJUL ANIVERSĂRII A 50 DE ANI DE LA GREVA GENERALĂ A MUNCITORILOR DIN ROMÂNIA

Marți după-amiază, la Atenul Român a avut loc adunarea festivă, organizată de Comitetul municipal București al P.C.R., cu prilejul aniversării a 50 de ani de la greva generală a muncitorilor din România.

În prezidiul adunării au luat loc tovarășii Emil Bodnaraș, Paul Niculescu-Mizil, Gheorghe Pană, Virgil Trofin, Florian Dănilache, Janos Fazekas, Dumitru Popa, Gheorghe Stoica, Ștefan Voitec, vechi militanți ai mișcării muncitorești — Chivu Stoica, Constantin Pirvulescu, Anton Breitenhofer, acad. P. Constantinescu-Iași, C. Paraschivescu-Bălăceanu, participanți la greva generală din 1920 — Marin Popa, State Ciuhurezu și Ion Felea, Valter Iosif, secretar al C.C. al U.T.C., Alexandrina Ansa, muncitoare la Atelierele centrale ITB, Constantin Enache, muncitor la Uzinele „Electromagnetica”.

În sală se aflau tovarășii Maxim Berghianu, Constan-

tin Drăgan, Petre Lupu, Manea Mănescu, Dumitru Popescu, Leonte Răutu, Vasile Vilcu, Iosif Banc, Miron Constantinescu, Mihai Dalea, Mihai Gere, membri ai Comitetului Central al Partidului Comunist Român, ai Consiliului de Stat și ai guvernului, conducători ai organizațiilor de masă și instituțiilor centrale, vechi militanți ai mișcării muncitorești, participanți la greva generală din 1920, academicieni și alți oameni de știință și cultură, generali și ofițeri, cadre didactice, reprezentanți ai oamenilor muncii din întreprinderi bucureștene.

Adunarea festivă a fost deschisă de tovarășul Dumitru Popa, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului municipal București al P.C.R., primarul general al Capitalei, care a arătat, între altele, că evocarea grevei generale proiectează o puternică lumină asupra evenimentelor de mare efervescență

social-politică și ideologică ce au precedat crearea partidului al cărui glorios semicentolar va fi în curând sărbătorit. Aniversarea grevei generale a muncitorilor din România din anul 1920 — a subliniat vorbitorul — este totodată un prilej de cinstire a gloriozelor tradiții ale mișcării noastre muncitorești, a drumului eroic străbătut în înfruntarea intereselor vitale ale poporului român, a năzuințelor sale cele mai înalte.

Despre cea de-a 50-a aniversare a grevei generale din 1920 a vorbit tovarășul Ștefan Voitec, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., președintele Marii Adunări Naționale.

Cuvîntarea a fost subliniată în repetate rânduri cu puternice aplauze.

După adunarea festivă, conducătorii și statul nostru s-au întreprins cu participarea la greva generală a muncitorilor din 1920.

(Agerpres)

Cuvîntarea tovarășului Ștefan Voitec

Aniversăm 50 de ani de la greva generală din octombrie 1920, — a spus vorbitorul — una din cele mai glorioase pagini din istoria luptelor revoluționare ale proletariatului din România împotriva regimului burghez-mosieresc, pentru o viață mai bună, pentru libertăți democratice și progres social. Greva generală, de acum cinci decenii, reprezintă punctul culminant al luptelor sociale care au cuprins țara noastră în perioada următoare primului război mondial, cea dintâi acțiune de mare amploare a clasei muncitoare desfășurată pe cuprinsul întregii țări. Clasa muncitoare s-a afirmat și cu acest prilej drept forța socială cea mai înaintată a societății, a demonstrat hotărîrea ei de a impune rezolvarea, în interesul tuturor celor ce muncesc, a problemelor fundamentale ale societății românești, capacitatea sa de a conduce destinele poporului, afirmându-se ca o prezență activă în marile fronturi ale revoluționare anticapitaliste pe plan internațional.

Această mare bătălie de clasă, care a zădugit puternic orânduirea burghez-mosierescă, a fost expresia maturizării politice a clasei noastre muncitoare, contribuind totodată la îmbouăzirea considerabilă a experienței sale de luptă. Prin învățămintele pe care le-a prilejuit, greva generală a accelerat procesul de clarificare ideologică și politică din mișcarea muncitorească, proces a cărui încurmare a constituit-o crearea Partidului Comunist Român.

Evocarea grevei generale din 1920 se înscrie în largile acțiuni cu caracter politic și ideologic care au loc în împlinirea glorioasă a jubileului al semicentolarului Partidului Comunist Român. Aniversând acest moment important din istoria mișcării noastre muncitorești, ca și alte evenimente din hronicul luptelor de eliberare socială și națională purtate de oamenii muncii, partidul nostru comunist cinstește marile tradiții revoluționare ale poporului, îmnunatate fapte istorice ale forțelor sociale înaintate care au luptat, fără preget, pentru propășirea patriei, pentru cauza socialismului și comunismului.

Afirmându-se în arena istoriei încă la mijlocul veacului trecut, într-o perioadă de profunde frământări sociale, clasa noastră muncitoare este continuatoarea luptelor duse de poporul român.

de-a lungul milenarelor sale existențe, împotriva împilării și a dominației străine, pentru libertate și dreptate socială, pentru unitate de stat și cucerirea nealterată a patriei, pentru asigurarea dezvoltării neîntrerupte a societății pe aceste meleaguri. Bogată în acțiuni mărețe și evenimente politice de largă rezonanță internă și internațională, istoria mișcării muncitorești evidențiază rolul clasei muncitoare de viguroasă forță motrice a progresului României, atașamentul său nemărginit față de ideile socialiste; față de cauza independenței și suveranității patriei. Proletariatul român s-a ridicat cu nerăbdare împotriva exploatării și asupririi burghez-mosieresci, pentru obținerea unor condiții mai bune de viață, a unor drepturi

și libertăți pe măsura locului pe care îl ocupă în producția materială, fiind exponențial fidel al intereselor vitale ale celor mai largi pături sociale. Împunătoare greva generală a muncitorilor ti-nografi și ceteristi bucureșteni din anul 1888, marile greve ale muncitorilor din industria minieră de la sfîrșitul secolului al XIX-lea, greva generală pe întreaga Transilvanie a feroviarilor din 1904, grevele generale ale muncitorilor din București, Brăila, Ploiești din anii 1905-1912, luptele eroice ale maselor exploatare din Galați din iunie 1916 — ca să amintim doar pe cele mai semnificative — sînt tot atîtea mărturie ale capacității de luptă, ale patriotismului și internaționalismului clasei muncitoare din România. În aceste aspre încleștări de clasă cu forțele capitalului s-a călît proletariatul român, au crescut potențialul și experiența sa revoluționară, gradul de organizare a rîndurilor sale, conștiința sa politică și maturitatea sa ideologică.

Avîntul revoluționar care a cuprins țara în perioada 1918-1920, treantă mai înaltă la luptele de clasă, a fost generat de situația social-economică și politică creată în România la sfîrșitul primului război mondial.

Manifestare puternică a contradicțiilor interimperiale, războiul provocase în țara noastră urașe distrugeri materiale și enorme pierderi de vieți omenești. Grelele consecințe ale războiului erau agravate de represuniile și abuzurile săvîrșite de autoritățile și trupele Puterilor Centrale, care ocupaseră timp de doi ani o mare parte a teritoriului românesc; Jaful coteropitorilor, sistematic organizate, au secătuit literalmente țara. Toate acestea au avut ca urmare dezorganizarea activității economice, fapt care s-a răsfrînt dureros asupra condițiilor de trai ale oamenilor muncii de la orașe și sate. Somajul și specula, furturile amenzi, au înfrîntat mult situația materială a clasei muncitoare, au redus nivelul ei de trai. În același timp, lipsa de pămînt și inventar agricol, ca și nivelul ridicat al prețurilor produselor industriale apăsau din greu asupra țărănimii muncitoare. Consecințele acestor stări de lucruri, în neconțință agravare, se repercutau și asupra altor categorii ale populației — micii meseriași, cea mai mare parte a intelectualității.

În aceste condiții se dezvoltă împetuș lupta revoluționară, o dată cu intensificarea procesului de reorganizare politică și sindicală a muncitorimii; se întărește conștiința aripa de stînga din Partidul Socialist, determinînd o llinie tot mai pronunțată antireformistă, revoluționară. Erau contonuate, astfel, vechile tradiții ale partidului care, încă înainte de război se situase în rîndul partidelor și grupărilor de stînga din Internaționala a II-a; apoi al curentului zimmerwaldian, îndreptat împotriva războiului imperialist.

O puternică influență asupra desfășurării luptelor sociale din România au avut victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, crearea primului stat socialist din lume. Ideile marelui Octombrie au răscolit profund conștiința clasei muncitoare; a mase-

lor populare, însuflețindu-le în lupta pentru realizarea năzuințelor de veacuri ale poporului român de eliberare națională și socială, de libertate și progres. După cum este știut, oamenii muncii din România au salutat, din primul moment, victoria epocală a proletariatului rus, s-au solidarizat activ cu Revoluția din Octombrie, au participat la apărarea cu arma în mînă a tinerei puteri sovietice, făcînd dovada unui înalt și consecvent spirit internaționalist.

În împrejurările internaționale determinate de victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie; de prăbușirea Imperiului habsburgic și creșterea frământărilor sociale în întreaga lume s-au putut înfăptui prin lupta maselor populare din România idealul care a însuflețit de veacuri poporul nostru — realizarea statului național unitar. Unirea din 1918 a deschis noi căi dezvoltării unitare a națiunii române, a creat condiții prielnice propășirii social-economice a țării, în folosul maselor largi ale populației. Dar burghezia și mosierimea au folosit acest act pentru întărirea dominației lor de clasă, intensificînd exploatarea, măsurile represive împotriva mișcării revoluționare a maselor muncitoare — forta hotărîtoare a realizării unității de stat și a progresului României.

În perioada puterilor mici și sociale care au cuprins România, București, avînd o mare concentrare proletară, au devenit centrul de unde a pornit semnalul marilor acțiuni muncitorești. În ziua de 14 noiembrie 1918, apăruse pe străzile Capitalei ziarul intitulat „Trăiască Socialismul!”. Era un strigăt de bucurie, țîșnit din mijlocul poporului român; era un steag de luptă. A urmat apoi puternică demonstrație a muncitorimii din Capitală din ziua de 13 decembrie 1918, reprimată sălbatec de guvernul liberal, demonstratie care s-a înscris în istoria patriei ca o eroică ridicare împotriva opresiunii capitaliste.

În pofida represuniilor de la 13 decembrie 1918, muncitorimea participa activ la luptele revendicative, îngroșa baza de masă a partidului socialist și a sindicatelor, da forță și avînt acțiunilor lor revoluționare. Un moment de o semnificație deosebită l-a constituit greva muncitorilor petrolisti din Valea Prahovei din vara anului 1919, care a generat o vastă solidaritate de clasă. În același timp, credincios vechilor sale tradiții internaționaliste, proletariatul din România a organizat puternic grevă din 21 iulie 1919 în semn de solidaritate cu Rusia Sovietică și cu Republica Ungară a Sfaturilor.

Prin grevele și demonstrațiile de masă, prin alte forme de luptă, clasa muncitoare a reușit să impună satisfacerea unor însemnate revendicări social-politice. Toate acestea au întărit încrederea sa în propriile forte, au exercitat o influență mobilizatoare asupra maselor neproletare care desfășurau de asemenea acțiuni

(Cont. în pag. a III-a)

Cuvîntarea tovarăşului Ştefan Voitec

(Continuare din pag. 1-2)

revoluţionare împotriva exploatării şi a regimului reacionar burjuaz-moşieresc. Puternice frământări au cuprins ţărânişmea hoinărită să impună înfruntarea reformei agrare. S-au extins mişcările de caracter revoluţionar în armată. Succesele de răsunet înregistrate de mişcarea socialistă în campaniile electorale din aceşti ani, când au fost aleşi un număr însemnat de reprezentanţi socialisti în parlamentul ţării erau o expresie profundă a stării de spirit înlocuite de care erau animate muncitorimea, toate păturile sociale oprite.

Infăcărată chemare la luptă au răsunat cuvintele manifestului Comitetului Executiv al Partidului Socialist şi al Comisiei generale a sindicatelor: „De azi, toată muncitorimea, de la un capăt la altul al ţării, a intrat în grevă... Muncitorimea din România, a intrat azi în luptă cea mai mare pe care a dus-o vreodată. Din această luptă ea va ieşi — ea va trebui să iasă victorioasă, pentru că dreptatea este de partea ei. Greva generală de azi este greva muncii împotriva parazitismului, este greva flămânzilor împotriva imbuşărilor, este greva cinstei împotriva necinstei şi a jafului... Trăiască greva generală Trăiască socialismul!”

Ca un fluviu care-şi adună apele din numeroasele piraie ce încep din adâncuri, greva generală strânge la un loc acţiunile greviste din toată ţara, constituind valul revoluţionar de cea mai mare amplitudine. Peste 400.000 de muncitori şi alţi salariaţi au lăsat lucrul, înrolându-se în lupta grevistă. Nu a existat oraş, centru industrial, în care oamenii muncii să nu se fi încadrat în această mare înclăţare de clasă. Oprite lucrurile în toate ramurile principale ale industriei şi transporturilor, în industria metalurgică, minieră, petroliferă, textilă, alimentară, în transporturile feroviare, navigaţia maritimă şi fluvială, a paralizat întreaga activitate economică. Parcă viaţa încremenise. Se adevărau cele scrise atât de sugestiv în ajunul grevei generale de ziarul democrat „Chemarea”: „Pentru întâia oară în vremurile acesteia mari, revoluţionare, ţara va domni, sub domnia gravă şi mută a grevei generale”.

În faţa întregii ţări, forţa proletariatului română a apărut în acele zile în toată masivitatea şi măreţia ei. În mod impresionant s-a manifestat, în timpul grevei, unitatea oamenilor muncii, indiferent de naţionalitate. În teritoriile româneşti recent unite cu ţara au făcut parte din comitetele de grevă, alături de români, şi maghiari, germani, sîrbi, revendicările vizind, o dată cu îmbunătăţirea condiţiilor de muncă şi de trai, asigurarea în fapt a deplinei egalităţi în drepturi a tuturor cetăţenilor ţării, fără deosebire de naţionalitate.

Încercând să oprească, prin forţă, mişcarea revendicativă a muncitorimii, guvernul reacionar al generalului Averescu a dezlănţuit cea mai cumplită teroare. Omul care a acceptat să săvîrşească masacrarea a 11.000 de ţărani în primăvara anului 1907, instaurează acum acelaşi regim de odioasă reprimare împotriva clasei muncitoare, a purtătorilor săi de cuvînt. Este introdusă starea excepţională pe tot cuprinsul ţării. Comandamentele iau măsuri samavolnice pentru mobilizarea salariaţilor din întreprinderile statului şi din unele întreprinderi particulare. Sedilele organizaţiilor muncitoreşti sînt închise şi devastate, presa socialistă este suspendată; întruiriile muncitoreşti sînt interzise. Militanţii din conducerea partidului socialist, mili şi mili de muncitori sînt arestaţi şi schingiuţi. În primele zile ale grevei a fost asasinat, în închisoarea din Bacău, doctorul H. Aroneanu, vechi şi hotărît militant al mişcării socialiste.

Timp de 8 zile, muncitorimea a opus o rezistenţă diră, sălbăteie reprimare dezlănţuită împotriva ei. Sub presiunea maselor, guvernul a promis eliberarea greviştilor a restăţi, autorizarea reparaţiilor zărilor oficiale al partidului — „Socialismul”, redeschiderea sedilor organizaţiilor muncitoreşti, constituirea unei comisii superioare de arbitraj care să soluţioneze revendicările muncitoreşti.

Trebuie, desigur, remarcat că în organizarea şi conducerea grevei s-au manifestat unele slăbiciuni, ca rezultat al lipsei de omogenitate din conducerea partidului socialist, al existenţei unor concepţii şi practici reformiste. Lozincă „În timpul grevei toată lumea stă acasă, nu se face nici o demonstraţie”, a dus, după cum se ştie, la slăbirea rezistenţei muncitorimii, a înlesnit pulverizarea forţei acţiunii greviste. Conducerea partidului socialist şi a sindicatelor, reflectînd orientarea elementelor oportuniste, a chemat muncitorimea să înceteze greva. Dar în multe localităţi, acolo unde în fruntea comitetelor de grevă se aflau elemente revoluţionare, muncitorii au continuat lupta pînă spre mijlocul lunii noiembrie, hotărîţi să impună satisfacerea deplină a revendicărilor lor vitale.

Lupta justă a oamenilor muncii s-a bucurat de largă simpatie a opiniei publice. O puternică mişcare de solidaritate cu cei arestaţi şi întemniţaţi, de protest împotriva samavolnicilor guvernului s-a desfăşurat în întreaga ţară, cuprinzînd alături de muncitori, păturile ne-proletare — intelectuali, meseriaşi,

funcţionari. În apărarea greviştilor, la nenumăratele procese care li s-au intentat, au acţionat jurişti de vază ca Radu Rosetti, Dem. Dobrescu, Gr. Iunian, C.G. Costaforu, N.D. Cocea, Vasilescu-Nottara, C. Parascăvescu-Bălăceanu, Laurenţiu Oanea şi alţii. Ecolul solidarităţii cu greviştilor a răzbătut şi în Parlament, unde, pe lângă deputaţii socialisti, au exprimat proteste o serie de personalităţi politice burghize, cu vederi democratice. Ca una dintre cele mai de seamă acţiuni din acea vreme ale proletariatului internaţional, greva generală a determinat manifestări de solidaritate în numeroase ţări ale lumii.

Deşi nu a dus la satisfacerea tuturor revendicărilor muncitorimii, greva generală din octombrie 1920 a reprezentat un moment hotărît spre o nouă ascensiune a mişcării muncitoreşti, avînd profunde urmări în viaţa politică şi socială a ţării. Ea a constituit o vigoasă eroică bătălie de clasă a tuturor muncitorilor din România, din toate centrele şi localităţile ei industriale. Una dintre caracteristicile cele mai importante ale grevei generale a fost împletirea organică a revendicărilor economice cu cele politice. Clasa muncitoare, conştientă de rolul ei istoric, s-a ridicat nu numai pentru cucerirea unor condiţii mai bune de muncă şi de viaţă, ci şi pentru dobîndirea unor largi libertăţi politice, acţionînd în numele întregului popor, pentru înfrîngerea politicii cercurilor reacionare dominante şi împunerea unui curs democratic în dezvoltarea României.

Burghezia şi moşierimea şi-au dat seama că oprirea grevei generale nu însemna înfrîngerea clasei muncitoare şi, cu atât mai puţin, lichidarea mişcării revoluţionare din România. Semnificativ în acest sens sînt aprecierile inveteratului reacionar Argetoianu, pe atunci ministru de interne: „Lupta începuse, ea nu se sfîrşise prin înfrîngerea grevei; acesta era adevărul şi zile din ce în ce mai grele ne aşteptau. O ştiam cu toţii la interne. Conducătorii comunişti explicau insuccesul lor prin experienţa incepturilor şi nu se gîndeau o clipă să se dea bătăii”.

Însemnăta luptelor greviste din octombrie 1920 a depăşit cu mult cadrul momentului respectiv, urmările lor răsfrîngîndu-se pozitiv asupra întregii dezvoltări a mişcării muncitoreşti din România.

Pe baza experienţei grevei generale, procesul de clarificare politico-ideologică din rîndurile mişcării muncitoreşti s-a intensificat. Clasa muncitoare a înţeles că vechiul partid socialist, tactica preconizată de el şi modul său de organizare nu mai corespundeau cerinţelor noii etape, că pentru a putea acţiona cu succes împotriva claselor exploatoare se impunea ca acest partid să fie profund înnoit, transformat în partid comunist. Preluînd şi dezvoltînd tot ce era pozitiv în experienţa şi tradiţiile de luptă ale Partidului Socialist, noul partid trebuia să-şi aşeze întreaga activitate pe temelia de granit a învăţăturii marxist-leniniste, să adopte o politică consecvent revoluţionară, să se organizeze în așa fel încît să poată acţiona ca detaşament de avangardă al clasei muncitoare, capabil să o conducă în lupta pentru emanciparea ei şi a întregului popor. Exprîmînd frământările din acel timp, din rîndurile clasei muncitoare, ziarul „Socialismul”, în articolul „Stringeţi rîndurile”, scria: „Teoria marxistă care ne călăuzeşte ne impune să cunoaştem, în rîndul dintii, împrejurările în care trăim, mediul ţării noastre, solul în care trebuie să săpăm şi fiecare să aşezăm temelia organizaţiilor noastre. Să recădem casa noastră pe o temelie de piatră masivă, ca nici furtunile să nu o clatine, nici şuvoarele să nu o zdruncine”.

Cristalizarea acestor concluzii în conştiinţa militanţilor socialisti, a muncitorilor înalţi, a constituit rezultatul cel mai preţios al grevei generale şi tocmai prin această mare bătălie proletară din octombrie 1920 s-a înscris la loc de cinste în istoria clasei noastre muncitoare, a întregului popor român. Învăţămintele grevei aveau să se materializeze în hotărîrile istoricului Congres din mai 1921, care a decis transformarea partidului socialist în partid comunist, pe temeliile ideologice ale marxism-leninismului.

După cum a subliniat tovarăşul Nicolae Ceauşescu, „crearea partidului comunist, detaşamentul de avangardă al clasei muncitoare, pe baza ideologiei marxist-leniniste a constituit un moment de cea mai mare importanţă în istoria proletariatului din România. Prin această luptă revoluţionară se ridică pe o treaptă superioară, se dă un optimic avînt procesului de clarificare

ideologică, politică a mişcării muncitoreşti, dezvoltării conştiinţei de clasă a proletariatului şi celorlalte mase muncitoare ale poporului. Continuuţul luptă de veacuri pentru eliberarea socială şi naţională, cele mai bune tradiţii ale mişcării muncitoreşti şi socialiste din România, partidul comunist este în noile condiţii istorice exponenţial fidel al întregului popor. Începînd din acest moment, clasa muncitoare, sub conducerea partidului comunist, a fost prezentă şi şi-a spus cuvîntul în toate evenimentele mai importante ale ţării, s-a situat în fruntea luptei pentru progres social”.

Vorbitorul a arătat în continuare că cele cinci decenii care au trecut de la crearea Partidului Comunist Român confirmă că partidul a răspuns într-un fel nădejzilor pe care şi le-au pus în el militanţii revoluţionari, oamenii nuncii din patria noastră. Organizînd lupta împotriva claselor exploatoare, pentru deplina eliberare naţională şi socială, partidul comunist a înscris în istoria patriei nenumărate pagini de eroism şi abnegaţie revoluţionară. Sub conducerea sa, poporul muncitor a străbătut un drum lung de lupte şi victorii, a înălţat dominaţia claselor exploatoare şi a imperialismului străin, devenind pentru prima oară deplin stăpîn pe propria-i soartă. Sub aceeaşi conducere încercată, poporul român a păşit în cea mai luminoasă epocă din istoria sa — epoca socialismului — în care au devenit realitate idealurile a nenumărate generaţii de militanţi revoluţionari. Îmense este bucuria celor care au trăit, cu cinci decenii în urmă, zilele marii înclăţări de clasă din octombrie 1920, şi căruia le-a fost dat să trăiască zilele de azi ale definitive biruinţe a noii orînduirii.

Un factor hotărît al victoriei revoluţiei şi construcţiei socialiste în România l-a constituit realizarea unităţii politice şi organizatorice a clasei muncitoare, prin unificarea în anul 1948 a celor două partide muncitoreşti — partidul comunist şi partidul social-democrat — într-un singur partid marxist-leninist, România fiind printre primele ţări în care s-a realizat această unitate. După cum este cunoscut, unificarea a fost rezultatul unui îndelungat şi laborios proces, început încă înainte de eliberarea ţării şi continuat în focul revoluţiei populare — de adîncire a colaborării între partidele comuniste şi social-democrate, de apropiere tovarăşească între militanţii şi membrii lor, de clarificare politico-ideologică, de însuşire a ideologiei revoluţionare, marxist-leniniste. Crearea partidului unic al clasei muncitoare, pînă la capăt selecţiunii de peste 20 de ani din mişcarea muncitorească, a sporit considerabil capacitatea de luptă a acesteia, a asigurat clasei muncitoare, întregului popor, forţa politică sub a cărei conducere s-a înfăptuit marea operă de edificare a orînduirii noi, socialiste, pe pămîntul României.

Într-un răstimp istoric scurt, ţara noastră a cunoscut profunde prefaceri înnoitoare. Industrializarea socialistă, înfăptuită cu perseverenţă în aceşti ani, a determinat schimbarea structurii economiei naţionale. Industria a devenit ramura dominantă a producţiei materiale, principala sursă a venitului naţional, temelia trînică a independenţei şi suveranităţii ei de stat.

Un proces de continuă modernizare şi intensificare cunoaşte agricultura socialistă, sector important al economiei noastre. Ca rezultat al dezvoltării generale a forţelor de producţie a crescut an de an venitul naţional, iar pe această bază, s-au înfăptuit sistematice măsuri pentru ridicarea nivelului de trai al poporului — obiectiv suprem al politicii partidului şi statului. Viaţa spirituală a naţiunii noastre socialiste devine tot mai bogată, ca urmare a progresului învăţămîntului, ştiinţei, artei şi culturii.

Mersul înainte al societăţii este puternic stimulat de ansamblul de măsuri iniţiate de partid pentru perfecţionarea conducerii şi organizării economiei, întregii activităţi sociale şi de stat. Este o constantă a politicii partidului nostru, adîncirea nelîntreptă a democraţiei socialiste, crearea celor mai favorabile condiţii pentru participarea maselor la conducerea ţării, pentru afirmarea plenară a personalităţii umane, activitatea neabătută pentru înfăptuirea principiilor de dreptate şi echitate socială.

Dacă în urmă cu 50 de ani, clasa muncitoare din România desăşura dirze bătălii sociale pentru o viaţă mai bună şi libertăţi democratice,

astăzi ea se afirmă ca forţă socială conducătoare în stat, ca principal factor al construcţiei socialiste, al înfloririi multilaterale a patriei. Ţărânişmea care pe decenii în urmă se zăbtea în nevoi şi sărăcie, este astăzi stăpîna pe pămîntul pe care-l munceste cu hărnicie, participă activ, alături de clasa muncitoare la conducerea statului. Făurită în focul luptei pentru instaurarea puterii populare, alianţa muncitorească-ţărânişmească s-a ridicat pe trepte superioare ca urmare a victoriei noii orînduirii, a transformărilor intervenite în structura economică şi socială. O contribuţie de preţ la dezvoltarea ţării este adusă de intelectualitatea noastră, profund devotată cauzei socialismului.

Rezolvarea în spirit marxist-leninist a problemei naţionale, asigurarea deplinei egalităţi în drepturi a tuturor cetăţenilor, fără deosebire de naţionalitate, au pus baze solide prieteniei frăţeşti dintre poporul român şi naţionalităţile conlocuitoare. S-a cimentat trînic unitatea social-politică a întregului popor în jurul partidului comunist, unitate care constituie o puternică forţă motrice a societăţii noastre.

Profundele prefaceri petrecute în ţara noastră pun în evidenţă forţa constructivă a poporului român, constituie înecunarea îndelungată a luptei, a muncii sale pline de dăruire pentru asigurarea progresului multilateral al patriei. Ele sînt rezultatul înfăptuirii politicii partidului, o confirmare strălucită a justeţii acestei politici, înţeleptă de aplicarea creatoare a principiilor fundamentale ale marxism-leninismului la condiţiile concrete ale României, a hotărîrii cu care partidul stăruie interesele vitale şi năzuinţele poporului român.

Aniversarea a 50 de ani de la greva generală din octombrie 1920 are loc în condiţiile în care întregul nostru popor îşi concentrează energiile creatoare pentru îndeplinirea prevederilor de plan pe anul 1970 şi realizarea cu succes a întregului cincinal, pentru pregătirea condiţiilor de trecere la viitorul plan de cinci ani de dezvoltare a economiei naţionale. Datorită măsurilor luate de conducerea de partid şi de stat, eforturilor susţinute ale oamenilor muncii, producţia a continuat să crească în ritmuri înalte, în ciuda greutăţilor provocate de calamităţile naturale. Planul producţiei industriale pe cele trei trimestre din acest an a fost îndeplinit şi depăşit, înregistrîndu-se un ritm de creştere de 12,4 la sută, comparativ cu perioada corespunzătoare a anului trecut.

Cea mai înaltă cinste pe care naţiunea noastră socialistă o aduce înalţărilor, tradiţiilor revoluţionare ale poporului român este munca plină de abnegaţie şi elan patriotic pentru transpunerea în fapt a programului de edificare a societăţii socialiste multilaterale dezvoltate, adoptat de Congresul al X-lea al Partidului Comunist Român. Planul cincinal 1971—1975, elaborat sub îndrumarea directă a conducătorului partidului, personal a secretarului său general — tovarăşul Nicolae Ceauşescu — stabileşte sarcini deosebit de importante pentru continuarea în ritm susţinut a industrializării socialiste, dezvoltarea intensivă şi multilaterală a agriculturii, promovarea largă a progresului tehnic, sporirea eficienţei întregii activităţi economice. Pe această cale, România se va apropia tot mai mult de nivelul statelor avansate economic, îşi va spori mai puternic avuşia socială, va asigura creşterea mai departe a standardului de viaţă al întregii populaţii.

Chezăşia progresului multilateral al patriei socialiste o constituie întărirea rolului conducător al Partidului Comunist Român. În preajma aniversării semicentenarului său, partidul nostru comunist constituie o invincibilă forţă politică, în rîndurile căruia activează cu însufleţiri şi înaltă răspundere cei mai înalţi şefi ai poporului nostru: muncitori, ţărani, intelectuali — români, maghiari, germani şi de alte naţionalităţi. Trăsătura definitorie a partidului este unitatea lui indestructibilă, coeziunea în jurul conducerii sale, în frunte cu secretarul general al partidului — tovarăşul Nicolae Ceauşescu — legătura organică cu poporul. Aceasta reprezintă izvorul nesecat al ţării partidului, li dă posibilitatea să acţioneze ca forţă propulsivă a progresului întregii societăţi, ca încercată călăuză pe calea făuririi societăţii socialiste multilaterale dezvoltate.

Asigurînd edificarea societăţii socialiste, neprecupeţind nimic pentru dezvoltarea economică şi culturală a ţării, partidul îşi îndeplineşte o înaltă îndatorire atît faţă

de popor, care i-a încredinţat conducerea destinului său, cit şi o îndatorire internaţionalistă, contribuind la întărirea forţelor socialiste şi păcii în lume.

Într-o strînsă unitate cu politica sa internă, partidul desfăşoară o vastă activitate pe plan internaţional. Principiile şi coordonatele fundamentale ale politicii externe a României, caracterizată prin realism şi principialitate marxist-leninistă, au fost recent reafirmate, de la tribuna sesiunii jubiliare a Organizaţiei Naţiunilor Unite de către tovarăşul Nicolae Ceauşescu, în cuvîntarea sa de largă rezonanţă internaţională — strălucită expresie a aspiraţiilor vitale de pace şi progres social ale poporului nostru, a ataşamentului său fierbinte la cauza socialismului, păcii şi înţelegerii între popoare.

În spiritul acestei politici, partidul şi statul nostru situează în mod ferm, în centrul activităţii lor internaţionale, întărirea prieteniei şi alianţei frăţeşti cu toate ţările socialiste, adîncirea cooperării şi colaborării cu aceste ţări pe plan politic, diplomatic, economic, tehnico-stiinţific, militar, cultural.

În acelaşi timp, România dezvoltă larg relaţiile cu toate ţările, fără deosebire de orînduire socială, milităzînd pentru extinderea colaborării internaţionale. Calea cea mai eficientă de întărire a păcii.

Cu consecvenţă, partidul şi statul nostru promovează în relaţiile internaţionale principiile independenţei şi suveranităţii, egalităţii în drepturi, neamestecului în treburile interne şi avantajului reciproc — singurele în măsură să asigure statornicirea între state a unor raporturi baze pe stimă şi încredere reciprocă.

Poporul român acordă şi va acorda şi în viitor sprijinul său neprecupeţit noilor state care luptă împotriva imperialismului şi neocolonialismului, extînd colaborarea cu ţările care şi-au cucerit independenţa şi luptă pentru afirmarea lor de sine stătătoare.

Ţara noastră se pronunţă consecvent pentru soluţionarea pe cale paşnică a conflictelor dintre state, pentru încetarea agresiunii

Cluj, ale conferinţei arului dr. Lazăr Dragoş care a expus o serie de cercetări interesante din domeniul magnetocardiologiei, realizate la Universitatea din Bucureşti şi Comitetul Judeţean pentru cultură şi artă. Colocviul a reunit un mare număr de profesori universitari din ţară, fiind prezenţi şi numeroşi profesori ai liceelor din municipiul Arad. În cele două secţii ale colocviului au fost expuse un mare număr de comunicări, de referate, conferinţe, rapoarte.

Colocviul, manifestare ştiinţifică de prestigiu, s-a desfăşurat sub conducerea academicianului profesorului Caius Iacob, de la Facultatea de matematică şi mecanică a Universităţii din Bucureşti. Domnia sa a avut amabilitatea să se adreseze elevilor ziarului nostru, răspunzîndu-ne la câteva întrebări:

— Cum apreciaţi tovarăşule academician, lucrările colocviului şi ce consideraţi a fi cel mai important lucru în dezbaterile avute?

— Colocviul a oferit ocazia întîlnirii între specialiştii din domeniul mecanicii fluidelor de la Universităţile din Bucureşti, Iaşi, Cluj, Timişoara, de la Institutul Politehnic Timişoara. Au fost prezentate rapoarte cu caracter general, unele din ele fiind chiar dări de seamă asupra activităţii ştiinţifice desfăşurate în unele centre universitare care remarc pe cele ale prof. dr. docent Mircea Drăganu despre cercetările în domeniul mecanicii fluidelor şi teoria plasmei la Universitatea din

Cluj, în special, pentru impresionantul său trecut cultural. Aradul a fost un focar de cultură în secolele 18 şi 19. A adăpostit Preparandia la care au activat personalităţi care au lăsat un nume în istoria culturii româneşti: D. Tichindeal, Diaconovici-Loga, A. Gavra, Miron Românu, I. Meţlanu, Dr. Petre Pîpso — unul dintre primii noştri doctori în matematică — V. Ciontea ş.a. — Cum apreciaţi activitatea filialei din Arad a Societăţii de ştiinţe matematice?

— Pînă de entuziasm. Vreau să exprim recunoştinţa noastră, a tuturor participanţilor, pentru excelenta organizare a colocviului, pentru condiţiile optime create. Aş vrea să remarc, probabil şi din cauza cadrului favorabil, înseşi lucrările s-au desfăşurat în mod deosebit de eficient, expunerile şi comunicările au dat loc la discuţii bogate, ne-au permis să sesizăm directiv de cercetare, au sugerat metode noi de lucru şi au constituit un stimul în activitatea viitoare a fiecărui participant.

— Ca fiu al Aradului aţi vizitat des oraşul acesta. Ce impresii vă-a lăsat între două vizite?

— Este în continuu progres şi mai frumos pe zi ce trece. E în plină ascensiune. În orice să-şi poată organiza şi un institut de nivel universitar care să-1 ducă mai departe falma şi bogăţia centrului cultural industrial care este

SUA în Vietnam, pentru rezolvarea prin mijloace politice a conflictului din Orientul Apropiat, pentru stingerea focurilor de neînţelegere şi încordare existente în lume.

O atenţie deosebită acordă partidul şi statul nostru înfăptuirii securităţii în Europa, creării climatului de încredere şi apropiere între noii state ale acestui continent, pregătirii condiţiilor pentru convocarea unei conferinţe general-europene, cu participarea tuturor statelor interesate.

Detaşament activ al forţelor socialiste şi păcii, Partidul Comunist Român îşi întăreşte continuu legăturile de prietenie şi solidaritate cu partidele frăţeşti, cu organizaţiile democratice, progresiste, milităzînd ferm pentru întărirea unităţii mişcării comuniste şi muncitoreşti, a tuturor forţelor antiimperialiste ale contemporaneităţii. Sîntem convinşi că prin eforturile comune ale tuturor partidelor comuniste şi muncitoreşti vor putea fi depăşite actualele dificultăţi din mişcarea comunistă internaţională, că forţele socialiste şi păcii vor obţine noi victorii în lupta împotriva imperialismului, pentru pace şi progres social.

Aniversarea a 50 de ani de la greva generală din octombrie 1920 — a arătat vorbitorul în încheiere, are loc în preajma marii sărbători a poporului nostru — semicentenarului Partidului Comunist Român. Permanent, partidul nostru cultivă şi acordă o înaltă cinste bogatelor tradiţii ale luptei revoluţionare a poporului muncitor, vînzînd în ele componenta de cel mai mare preţ a patrimoniului moral şi spiritual al naţiunii, un mijloc de mare eficienţă în educarea revoluţionară a tineretului şi internaţionalistă, a tinerelor generaţii, a tuturor celor ce muncesc. Evocarea trecutului de luptă, împletit cu luminoasele perspective pe care le-a deschis Congresul al X-lea al Partidului Comunist Român, însumează întregul nostru popor în eforturile lui dăruite transpuneri în viaţă a programului de făurire a societăţii socialiste multilaterale dezvoltate, de înflorire nelîntreptă a patriei şi asigurare a unei vieti ferice întregii noastre naţiuni socialiste.

Cu acad. CAIUS IACOB despre: COLOCVIUL DE MECANICA FLUIDELOR

În zilele de 1 şi 2 noiembrie a.c. a avut loc în oraşul nostru un colocviu de mecanica fluidelor, organizat de Societatea de ştiinţe matematice din Republica Socialistă România şi Comitetul Judeţean pentru cultură şi artă. Colocviul a reunit un mare număr de profesori universitari din ţară, fiind prezenţi şi numeroşi profesori ai liceelor din municipiul Arad. În cele două secţii ale colocviului au fost expuse un mare număr de comunicări, de referate, conferinţe, rapoarte.

Colocviul, manifestare ştiinţifică de prestigiu, s-a desfăşurat sub conducerea academicianului profesorului Caius Iacob, de la Facultatea de matematică şi mecanică a Universităţii din Bucureşti. Domnia sa a avut amabilitatea să se adreseze elevilor ziarului nostru, răspunzîndu-ne la câteva întrebări:

— Cum apreciaţi tovarăşule academician, lucrările colocviului şi ce consideraţi a fi cel mai important lucru în dezbaterile avute?

— Colocviul a oferit ocazia întîlnirii între specialiştii din domeniul mecanicii fluidelor de la Universităţile din Bucureşti, Iaşi, Cluj, Timişoara, de la Institutul Politehnic Timişoara. Au fost prezentate rapoarte cu caracter general, unele din ele fiind chiar dări de seamă asupra activităţii ştiinţifice desfăşurate în unele centre universitare care remarc pe cele ale prof. dr. docent Mircea Drăganu despre cercetările în domeniul mecanicii fluidelor şi teoria plasmei la Universitatea din

Cluj, în special, pentru impresionantul său trecut cultural. Aradul a fost un focar de cultură în secolele 18 şi 19. A adăpostit Preparandia la care au activat personalităţi care au lăsat un nume în istoria culturii româneşti: D. Tichindeal, Diaconovici-Loga, A. Gavra, Miron Românu, I. Meţlanu, Dr. Petre Pîpso — unul dintre primii noştri doctori în matematică — V. Ciontea ş.a. — Cum apreciaţi activitatea filialei din Arad a Societăţii de ştiinţe matematice?

— Pînă de entuziasm. Vreau să exprim recunoştinţa noastră, a tuturor participanţilor, pentru excelenta organizare a colocviului, pentru condiţiile optime create. Aş vrea să remarc, probabil şi din cauza cadrului favorabil, înseşi lucrările s-au desfăşurat în mod deosebit de eficient, expunerile şi comunicările au dat loc la discuţii bogate, ne-au permis să sesizăm directiv de cercetare, au sugerat metode noi de lucru şi au constituit un stimul în activitatea viitoare a fiecărui participant.

— Ca fiu al Aradului aţi vizitat des oraşul acesta. Ce impresii vă-a lăsat între două vizite?

— Este în continuu progres şi mai frumos pe zi ce trece. E în plină ascensiune. În orice să-şi poată organiza şi un institut de nivel universitar care să-1 ducă mai departe falma şi bogăţia centrului cultural industrial care este

oraşul dumneavoastră, în special, pentru impresionantul său trecut cultural. Aradul a fost un focar de cultură în secolele 18 şi 19. A adăpostit Preparandia la care au activat personalităţi care au lăsat un nume în istoria culturii româneşti: D. Tichindeal, Diaconovici-Loga, A. Gavra, Miron Românu, I. Meţlanu, Dr. Petre Pîpso — unul dintre primii noştri doctori în matematică — V. Ciontea ş.a. — Cum apreciaţi activitatea filialei din Arad a Societăţii de ştiinţe matematice?

— Pînă de entuziasm. Vreau să exprim recunoştinţa noastră, a tuturor participanţilor, pentru excelenta organizare a colocviului, pentru condiţiile optime create. Aş vrea să remarc, probabil şi din cauza cadrului favorabil, înseşi lucrările s-au desfăşurat în mod deosebit de eficient, expunerile şi comunicările au dat loc la discuţii bogate, ne-au permis să sesizăm directiv de cercetare, au sugerat metode noi de lucru şi au constituit un stimul în activitatea viitoare a fiecărui participant.

— Ca fiu al Aradului aţi vizitat des oraşul acesta. Ce impresii vă-a lăsat între două vizite?

— Este în continuu progres şi mai frumos pe zi ce trece. E în plină ascensiune. În orice să-şi poată organiza şi un institut de nivel universitar care să-1 ducă mai departe falma şi bogăţia centrului cultural industrial care este

— Pînă de entuziasm. Vreau să exprim recunoştinţa noastră, a tuturor participanţilor, pentru excelenta organizare a colocviului, pentru condiţiile optime create. Aş vrea să remarc, probabil şi din cauza cadrului favorabil, înseşi lucrările s-au desfăşurat în mod deosebit de eficient, expunerile şi comunicările au dat loc la discuţii bogate, ne-au permis să sesizăm directiv de cercetare, au sugerat metode noi de lucru şi au constituit un stimul în activitatea viitoare a fiecărui participant.

— Ca fiu al Aradului aţi vizitat des oraşul acesta. Ce impresii vă-a lăsat între două vizite?

— Este în continuu progres şi mai frumos pe zi ce trece. E în plină ascensiune. În orice să-şi poată organiza şi un institut de nivel universitar care să-1 ducă mai departe falma şi bogăţia centrului cultural industrial care este

Vizita tovarășului Nicolae Ceaușescu în R. S. F. Iugoslavia

(Urmare din pag. 1-a)

Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Emil Drăgănescu, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, președintele părții române în Comisia mixtă de colaborare economică româno-iugoslavă, Vasile Vlad, șef de secție la C.C. al P.C.R., Nicolae Ecobescu, adjunct al ministrului afacerilor externe.

Deasupra clădirii aeroportului fluturau steaguri iugoslave și române.

În întâmpinare a venit Iosip Broz Tito, președintele Republicii Socialiste Federative Iugoslavia, președintele Uniunii Comunistilor din Iugoslavia. Erau, de asemenea, pe aeroport Stane Dolanț, membru al Biroului Executiv al Prezidiului U.C.I., Dușan Gligorievici, membru al Vecei Executive Federale, președintele părții iugoslave a Comisiei mixte de colaborare economică româno-iugoslavă, Serghei Kraiger, președintele Skupștinei Republicii Socialiste Slovenia, Franț Popit, președintele C.C. al Uniunii Comunistilor din Slovenia, Stane Kavcici, președintele Vecei Executive a Sloveniei, Iakša Petrici, adjunct al secretarului de stat pentru afacerile externe, Iso Njegovan, ambasadorul RSF Iugoslavia la București. Erau prezenti Vasile Șandru, ambasadorul Republicii Socialiste România la Belgrad, și membri ai ambasadelor.

La coborârea din avion a tovarășului Nicolae Ceaușescu, cei doi președinți își string cu căldură mâinile, se îmbrățișează. Tovarășului Nicolae Ceaușescu îi sînt prezentate persoanele oficiale soșite în întâmpinare. Un grup de pionieri în costume naționale slovene oferă flori președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România. Apoi, o gardă militară prezintă onorul. Se întonează Imnurile na-

ționale ale României și Iugoslaviei, în timp ce răsuna 21 de salve de artilerie, potrivit ceremonialului rezervat șefilor de state. Cei doi președinți trec în revistă garda de onoare.

Coloana de mașini se îndreaptă apoi spre localitatea Brdo de lângă Kranj, unde vor fi găzduiți oaspeții români. De-a lungul traseului, se străbate cunoscutul centru Kranj, situat nu departe de capitala Sloveniei, Ljubljana. Într-un peisaj alpin de mare frumusețe, această localitate milenară, lângă de veche civilizație slovenă, pulsează astăzi în ritmul viu al prefacerilor socialiste. Este bine cunoscut nu numai în țară dar și peste hotare marelui Combinat de produse electronice și electrotehnice Iskra. Înălțat în acest centru după eliberarea țării.

Mulți dintre muncitorii și tehnicienii acestui vast complex industrial își amintesc cu plăcere de vizita făcută în mai 1968 de tovarășul Nicolae Ceaușescu în întreprinderea lor, precum și de cuvintele de prietenăscă prețuire pe care le-a rostit atunci conducătorul partidului și statului nostru la adresa colectivului acestei prestigioase întreprinderi, a cetățenilor orașului.

Astăzi, ei, împreună cu alți locuitori ai orașului, au ținut să-și exprime sentimentele statornice de adîncă considerație față de poporul român, vecin și prieten, să-și manifeste bucuria că localitatea lor este gazda ospitaleră a întîlnirii dintre conducătorii celor două țări socialiste, unite prin multilaterale și trinitate relații de colaborare. Pe toate străzile orașului, scîldate în lumina unei toamne neobișnuit de însorite, o mare mulțime de cetățeni cu stegulețe românești și iugoslave, cu buchete de flori, salută cu căldură și dragoste pe solii poporului român, manifestîndu-și, astfel, sentimentele de profundă prietenie față de România socialistă și de adîncă stimă și prietenie față de tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Intrevederea dintre tovarășii Ilie Verdeț și Stane Dolanț

Ilie Verdeț, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului permanent al Consiliului Central al Partidului Comunist Român, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, s-a întîlnit în cursul după-amiezii de marți cu Stane

Dolanț, membru al Biroului Executiv al Prezidiului Uniunii Comunistilor din Iugoslavia.

Intrevederea s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, tovarășească.

Intrevederea dintre tovarășii Emil Drăgănescu și Dușan Gligorievici

Emil Drăgănescu, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, președintele părții române a Comisiei mixte de colaborare economică româno-iugoslavă, s-a întîlnit marți după-amiază cu Dușan Gligorievici, membru al Vecei Executive Federale, președintele părții iugoslave

a Comisiei mixte de colaborare economică româno-iugoslavă.

În cadrul convorbirilor, care s-au desfășurat într-o atmosferă cordială, au fost abordate probleme privind studiul actual și dezvoltarea în continuare a colaborării și cooperării economice dintre România și Iugoslavia.

Ziarul „Jenminjibao” despre cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu la ONU

PEKIN 3 — Corespondentul Agerpres, Ion Galățeanu, transmite: Ziarul „Jenminjibao” din 1 noiembrie a publicat un comentariu al agenției China Nouă în care se relevă că președintele Consiliului de Stat al României, Nicolae Ceaușescu, a exprimat în cadrul sesiunii jubiliare a Organizației Națiunilor Unite, ca și reprezentanții a numeroase țări, o opoziție fermă față de intervenția imperialistă în afacerile interne ale altor țări.

Ziarul citează, în acest sens, pasaje din cuvîntarea la ONU a tovarășului Nicolae Ceaușescu. În comentariu se arată, de asemenea, că șeful statului român, ca și reprezentanții altor țări au manifestat sprijinul ferm față de popoarele vietnameze, cambodgiani și laotiani în războiul lor împotriva agresiunii americane și de salvare națională și au cerut ca imperialismul american să-și retracă în mod necondiționat toate trupele agresoare din Indochina.

punînd capăt intervenției lor în această regiune a lumii. Comentariul marchează declarația că trebuie retrase trupele agresoare americane din Coreea, această fiind singura cale pentru a asigura unitatea Co. ei potrivit voinței poporului coreean însuși.

„Jenminjibao” relevă, de asemenea, atitudinea luată de țara noastră și de alte țări împotriva priverii ilegale a Republicii Populare Chineze de drepturile sale legitime în ONU, cererea de restabilire a jocului legitim al RP Chineze la ONU și de expulzare de la Națiunile Unite a clișei lui Cian Kai-și, repudiată de către poporul chinez, afirmația că există o singură Chină și că aceasta este Republica Populară Chineză. Este complet ilegal să excludă din Națiunile Unite o mare țară cu o populație de peste 700 milioane de oameni și această situație trebuie schimbată, se arată în încheierea comentariului.

Convorbirile sovieto-americane de la Helsinki

HELSINKI 3 (Agerpres). — La sediul Ambasadei Uniunii Sovietice din Helsinki s-a desfășurat, marți dimineața, prima ședință de lucru a celei de-a treia runde a convorbirilor sovieto-americane privind limitarea cursei înarmării lor strategice (SALT).

Delegația Uniunii Sovietice la aceste convorbiri este condusă de Vladimir Semionov, locțiitor al ministrului afacerilor externe al URSS, iar cea americană de Gerard Smith, directorul Agenției SUA pentru dezarmare și controlul asupra armamentelor. Ședințele de lucru, care se vor desfășura în secret, la fel ca și în primele două etape. (17 noiembrie—22 decembrie 1969 la Helsinki și 1 aprilie—14 august 1970 la Viena), vor continua alternativ la sediile ambasadelor celor două țări.

Vesti din țările socialiste

Alma Ata

Terminarea construcției liniei de înaltă tensiune de-a lungul versanților nord-vestici ai Tian Shan-ului a permis ca alte 20 de orașe, precum și întinse regiuni rurale din această parte a Uniunii Sovietice să fie racordate la sistemul energetic al Asiei centrale și Kazahstanului. Noua linie are o lungime de 1000 de kilometri.

Racordarea deschide posibilități pentru accelerarea exploatarea bogatelor zăcămintelor minerale descoperite de geologi în ultimii ani în această regiune. Printre aceste zăcămintele se numără cărbunele de piatră, metale neferoase, materie primă pentru industria chimică. Totodată, se va da un impuls dezvoltării culturilor de orez, sfeclă de zahăr și grâu în zonele de la poalele Tian-Shan-ului.

Pekin

În provincia Kiangsu din R.P. Chineza se află în construcție 12 uzine de fibre sintetice care vor intra în funcțiune pînă la sfîrșitul anului în curs. După cum precizează agenția China Nouă, producția de fibre sintetice, activitate de dată recentă în R.P. Chineza, se bazează în întregime pe resursele indigene de materie primă.

Fabricile din provincia Kiangsu vor fi în majoritatea lor de capacitate medie.

Belgrad

Iugoslavia va investi circa 120 milioane dolari pentru modernizarea aeroporturilor existente și pentru construirea altor 19 pînă în 1975, relatează agenția Tass. În anul 1975, menționează agenția citată, Iugoslavia va dispune de 33 aeroporturi, majoritatea putînd primi pe pistele lor cele mai mari tipuri de avioane de linie existente în lume. Pînă în anul 1972, sistemul de observare prin radar va cuprinde întregul teritoriu iugoslav, astfel încît în Iugoslavia controlul de la sol al zborurilor se va inseria printre cele mai moderne și mai sigure din transporturile aeriene internaționale.

Varșovia

Specialiștii polonezi vor trece la curînd la construirea, pe malul Mării Baltice, a celui mai mare port din RP Polonă. Denumit „Portul de nord”, el va permite accesul navelor cu un displacement de pînă la 100 000 tone, fiind dotat cu instalații moderne, precum și cu un șantier de reparații propriu. Noul port va permite, după cum precizează agenția PAP, traficul a 32 milioane tone de mărfuri anual, o cantitate egală cu aceea care trece acum prin porturile Gdansk, Gdnia și Szczecin luate laolaltă.

Praga

Lucrările de construcție ale metroului din Praga se află într-un stadiu avansat. Recent a început amenajarea celei mai mari stații subterane situate în Piața Florilor din centrul orașului de aur. Prima linie a metroului praguez va măsura 7 km și va dispune de nouă stații.

Sofia

În partea de nord-vest a districtului Varna, în apropierea orașului lui Devnia, au fost descoperite zăcămintele minerale pe baza cărora aici a început să se dezvolte o puternică industrie chimică. La început a fost construită o uzină de sodă, urmată de unități producătoare de ciment, clor, mase plastice, precum și de o centrală electrică pentru acoperirea necesarului de energie. În prezent, se află în construcție un combinat de îngrășăminte minerale cu o capacitate anuală de peste 300 000 tone.

Berlin

În capitala Republicii Democratice Germane a fost inaugurat hotelul „Orașul Berlin”, cu 1000 de camere și apartamente și cu 15 săli de restaurant. Noul hotel — al doilea ca mărime în Europa — este amplasat în centrul orașului și are 39 etaje.

Ceremonia instalării noului președinte chilian

SANTIAGO DE CHILE 3 (Agerpres). — Corespondentul de la Eugen Pop:

... Marți, 3 noiembrie ora 10,45. Prin poarta Morande a Senatului intră președintele ales al țării, dr. Salvador Allende, împreună cu membrii viitorului său guvern. Priemiți de o comisie a parlamentarilor, se îndreaptă apoi spre sala de onoare a Congresului. Aici e reunit plenul deputaților și senatorilor. Președintele Senatului, Tomas Pablo, deschide sesiunea festivă a Congresului. În prezența președintelui Eduardo Frei Montalva și a miniștrilor săi, și cere secretarului camerei superioare să-l invite în sala de onoare pe președintele ales, dr. Salvador Allende. Urmează momentele culminante ale actului de transmitere a funcției prezidențiale.

Președintele ales, dr. Salvador Allende, jură să respecte articolul constituțional — citit de președintele Senatului — care cere președintelui să îndeplinească cu fermitate și fidelitate funcția sa, să păstreze integritatea și independența națiunii, să respecte constituția și legile și să asigure respectarea lor. În momentele următoare, Eduardo Frei scoate însemele puterii prezidențiale cu care fusese investit cu șase ani în urmă. Iar președintele Senatului îi înmînează lui Salvador Allende simbolurile funcției supreme. După festivitatea instalării, noul președinte al Republicii Chile, dr. Salvador Allende, numește — prin primul decret prezidențial — pe miniștrii cabinetului său și primește jurămîntul acestora...

La ceremonialul instalării noului președinte al Republicii Chile au asistat delegații oficiale din zeci de țări ale lumii. Din delegația Republicii Socialiste România, condusă de Gheorghe Rădulescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, fac parte George Macoveșcu, prim-adjunct al ministrului afacerilor externe, și Vasile Dumitrescu, ambasadorul țării noastre la Santiago de Chile. La invitația Centralei unice a oamenilor muncii din Chile, la ceremonia instalării noului președinte al Republicii Chile a participat și o delegație a Uniunii Ge-

nerale a Sindicatelor din România, condusă de Ion Cotoi, secretar al Consiliului Central al UGSR.

Tradiționala ceremonie a instalării unui nou președinte dobîndește o semnificație politică deosebită, de mare rezonanță internă și internațională. Pentru că, o dată cu instalarea lui Salvador Allende în funcția de președinte al Republicii Chile, începe exercitarea efectivă a puterii de stat de către un guvern care, prin componența sa și viziunea sa programatică, reprezintă expresia unei mari victorii politice a maselor populare.

Programul guvernamental este o sinteză a consensului partidelor „Unității Populare” în problemele fundamentale ale politicii interne și externe. „Fiecare din partidele și mișcările „Unității Populare” a contribuit la victoria poporului, scrie „El Siglo”, sub semnătura lui Orlando Millas. Dacă ar fi lipsit numai unul din aceste partide și mișcări, n-am fi cucerit victoria. Meritul este al tuturor”. „Comunitatea chiliană, scria „Ultima Hora”, s-a unit în jurul noului guvern care și-a propus să realizeze un program de profunde transformări, elaborat de forțele politice avansate, care au obținut cele mai mul-

te voturi la alegerile prezidențiale de la 4 septembrie, opțiunea lor fiind ratificată cu majoritate zdrobitoare în plenul Congresului”.

Pregătirile pentru solemnitatea instalării noului președinte s-au desfășurat pe fundalul unei activități politice intense, în cadrul căreia de o largă aprobare — amplu reflectată de presă — s-au bucurat declarațiile lui Salvador Allende, în legătură cu liniile generale ale politicii externe pe care o va promova guvernul său. Releind atașamentul poporului chilian la principiile echității în relațiile internaționale, ziarul „La Nacion” scrie că, în condițiile evidențiate de rezultatele recentelor alegeri prezidențiale, aceste principii dobîndesc un nou relief. Ne referim, subliniază ziarul, la reafirmarea dreptului poporului nostru de a avea guvernul pe care îl consideră cel mai responsabil — fără ca vreun organism din exterior sau vreo țară, fie ea cit de puternică să poată interveni în această hotărîre, care este în exclusivitate de competența chilienilor — la neamestecul în treburile interne ale altor națiuni și la voința sa de a menține relații prietenești cu toate țările, oricare ar fi sistemul lor politic”.

pe scurt pe scurt pe scurt

MINISTRUL TRANSPORTURILOR AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, ȘTEFAN PAVEL, a avut marți o întrevedere cu B.P. Bescevi, ministrul căilor de comunicații al Uniunii Sovietice. În cursul convorbirii au fost discutate probleme privind intensificarea colaborării între cele două ministere.

LA MOSCOVA A FOST SEMNAT ACORDUL REFERITOR la schimbarea de mărfuri dintre Uniunea Sovietică și Ceylon pe anii 1971—1972. Uniunea Sovietică va livra mașini și instalații, zahăr și alte mărfuri și va importa din Ceylon articole ale exportului tradițional al acestei țări.

ÎN ORAȘUL LE HAVRE A LUAT SFÎRȘIT CEA DE-A 18-A SESIUNE a Consiliului Executiv al Federației mondiale a orașelor înfrățite.

În cadrul sesiunii au fost tratate liniile directoare ale activității Federației în următorii ani.

Din România la dezbatere a participat o delegație formată din Costică Alecu, vicepreședinte al Institutului Român pentru Relații Culturale cu Străinătatea, și I. Manciu, primarul orașului Iași.

JENŐ FOCK, PREȘEDINTELE GUVERNULUI REVOLUȚIONAR MUNCITORESC-TĂRĂNESC UNGAR, l-a primit pe Gerhard Schroeder, președintele Comisiei pentru afacerile externe a Bundestagului, și pe Herman Jung, secretarul Comisiei, care se află în vizită

la Budapesta. Cei doi oameni politici vest-germani au avut convorbiri și alte personalități ungare.

LUIND CUVÎNTUL LA UN DI-NEU oferit în cinstea sa de Asociația presei străine din Viena, ministrul austriac al afacerilor externe, Rudolf Kirchschlaeger, a declarat că, după părerea sa, Austria trebuie să voteze în favoarea restabilirii drepturilor RP Chineze la ONU. El a adăugat că guvernul austriac va cere săptămîna aceasta Parlamentului aprobarea de a stabili relații diplomatice cu Republica Populară Chineză.

PRIMA CONFERINȚĂ INTERNAȚIONALĂ asupra poluării mărilor cu petrol s-a deschis luni la Bruxelles.

Experții din 19 țări și reprezentanți ai unor organisme internaționale urmăresc să elaboreze liniile directoare și să stabilească sistemele operaționale ale luptei contra poluării apelor mărilor cu petrol.

PRIMUL MINISTRU AL SINGAPOREI, LEE KUAN YEW, a sosit la Washington într-o vizită oficială de cinci zile. El urmează să confere cu președintele Nixon, secretarul de stat, Rogers, și alte oficialități americane.

LA COPENHAGA A ÎNCEPUT REUNIUNEA PRIMILOR MINISTRI ai Danemarcei, Suediei, Norvegiei, Finlandei și Islandei asupra unor probleme pe care le ridică pentru țările nordice eventuala

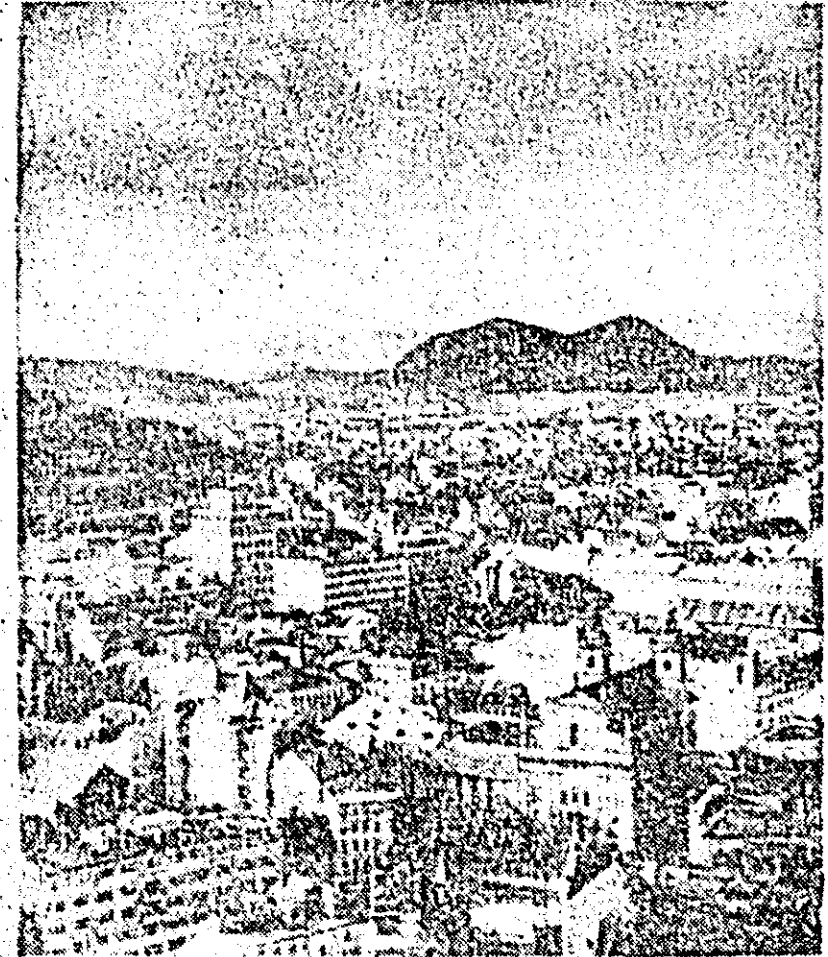
Tulburări în Irlanda de nord

BELFAST 3 (Agerpres). — No tulburări au izbucnit luni după-amiază în capitala Irlandei de nord, după o acalmie de 36 de ore. O manifestație cu participarea a citorva sute de persoane care protestau împotriva creșterii tarifelor la transporturile în comun, a prilejului o nouă intervenție din partea trupelor britanice. În cursul ciocnirilor, cîțiva demonstranți au fost arestați.

Atmosfera din Belfast este tot mai încordată, mai ales după ce populația a început să se plîngă de comportarea brută a trupelor engleze. După cum relatează agenția Associated Press, în cursul tulburărilor ce au avut loc în ultimele zile, peste 50 de persoane au fost rănite, între care mulți militari.

Tulburările din Irlanda de nord au drept fundal conflictul dintre populația catolică și cea protestantă. Minoritatea catolică protestează contra discriminărilor care sînt supuși în domeniul drepturilor civile. Unii dintre liderii catolicilor s-au pronunțat deschis în favoarea alipirii Irlandei de nord, provincie a Regatului Unit, la Republica Irlandă vecină.

☆ LUCRARILE CELEI DE-A 8-A ADUNĂRI A FEDERAȚIEI MONDIALE A TINERETULUI DEMOCRAT. care s-a desfășoară la Budapesta, s-a continuat marți în ședință plenară. Adunarea a ascultat și a discutat rapoartele comisiilor de lucru.

R.S.F. IUGOSLAVIA — Vedere din Ljubljana